

58

IRAN - UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. 165

Date of filing 19 July 1983

____ AWARD. Date of Award _____

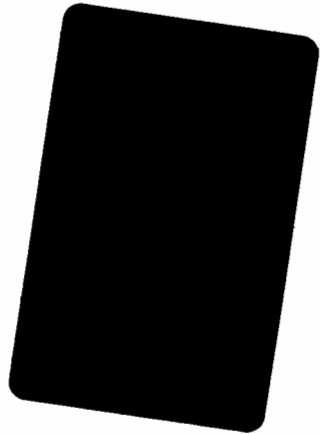
____ pages in English. ____ pages in Farsi.

____ DECISION. Date of Decision _____

____ pages in English. ____ pages in Farsi.

____ ORDER. Date of Order _____

____ pages in English. ____ pages in Farsi.

✓ CONCURRING OPINION of Judge Holtzman

Date 20 June 1983 ____ pages in English. 7 pages in Farsi.

____ DISSENTING OPINION of _____

Date _____ pages in English. ____ pages in Farsi.

____ OTHER; Nature of document: _____

Date _____ pages in English. ____ pages in Farsi.

پرونده شماره ۱۶۵

شعبه یک

حکم شماره ۱ - ۱۶۵ - ۵۵

DUPLICATE
ORIGINAL

نسخه برابر اصل

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
FILED - ثبت شد	
1362 / 4 / 2 A	تاریخ
19 JUL 1983	
No. 165	شماره

ایکانامی فورمز کورپوریشن ،

خواهان ،

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران ،

وزارت نیرو ،

شرکت سهامی ساختمان سدوتاسیسات آبیاری ("سابیر")

شرکت ساختمانی مانا (سهامی خاص) ،

بانک ملت (بانک تهران سابق) ،

خوانندگان .

نظر موافق هواردا ام . هولتزمان

اینجانب با حکم صادره در این پرونده موافقم. در حکم به درستی اظهار شده که قرارداد دهائی جهت فروش منعقد گردیده و خوانندگان آنها را نقض کرده اند ، و متعهدند که خسارات را جبران کنند . مع هذا ، متاسفانه خسارات منظور شده در حکم فقط حدود نصف مبلغی است که بموجب قانون حاکم باید پرداخت شود .

پاسخ این پرسش که چرا من به جای مخالفت با این حکم ناکافی ، با آن موافقت می کنم بریک ضرب المثل واقع بینانه قدیمی مبتنی است که در برخی شرایط "کاجی به از هیچی است ." شرایط عملی در اینجا عبارت است از اینکه به موجب بند ۱ ماده ۳۱ قواعد دیوان (و همچنین طبق قواعد داوری آنسیترال) ، "هرگاه تعداد داوران سه نفر باشد ، احکام ، یا سایر آراء دیوان به اکثریت آراء داوران صادر خواهد شد ." بدینسان ،

در شعبه‌ای که متشکل از سه داور است ، باید دو نفر از اعضاء با حکم موافق باشند ، والا هیچگونه حکمی قابل صدور نخواهد بود . از آنجا که همکار من ، آقای کاشانی با حکم مخالفت نموده ، من چاره‌ای جز این ندارم که یا با حکم صادره موافقت کنم و یا این احتمال را که صدور حکم در این پرونده تا مدت نامحدودی به تعویق افتد بپذیرم . چه ، همانطور که پرفسور سندرز در اثر خود به نام تفسیر مقررات داوری آنسیترال ذکر نموده ، داوران باید تا حصول اکثریت به شورهای خود ادامه دهند . (سالنامه داوری تجاری ،

II Yearbook Commercial Arbitration (1977) 208 .

شورهای این پرونده به قدر کافی به طول انجامیده است . استماع پرونده در ۱۵ فوریه ۱۹۸۳ (۲۶ بهمن ماه ۱۳۶۱) یعنی چهار ماه پیش خاتمه یافت . به نظر من ، نه طرفین و نه دیوان داوری هیچکدام از تاخیر بیشتر سود نمی برد . (۱)

بخش دوم

در رای صادره به درستی ذکر شده که خواهان ، ایکانامی فورمز کورپوریشن ("ایکانامی فورمز") پنج فقره قرارداد تعهدآور با شرکتی موسوم به شرکت ساختمانی مانا - سهامی خاص ("مانا") منعقد ساخته است . طبق قراردادها

(۱) این واقعیت که در آستانه شروع تعطیلات ماه رمضان ، کار رسیدگی به پرونده‌های زیر عقبا فتاده و هنوز تصمیمی در مورد آنها اتخاذ نشده ، تاکید است بر اهمیت به تعویق نینداختن رسیدگی به پرونده‌ها .

شماره پرونده	تاریخ ختم استماع
۱۴۸	۱۵ نوامبر ۱۹۸۲ (۲۴ آبان ماه ۱۳۶۱)
۲۴	۱۴ فوریه ۱۹۸۳ (۲۵ بهمن ماه ۱۳۶۱)
۱۷۴	۳ مارس ۱۹۸۳ (۱۲ اسفند ماه ۱۳۶۱)
۳۳	۱۹ آوریل ۱۹۸۳ (۳۰ فروردین ماه ۱۳۶۲)
۸۷	۲۹ آوریل ۱۹۸۳ (۹ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲)
۱۳۴	۲۳ مه ۱۹۸۳ (۲ خرداد ماه ۱۳۶۲)
۶۱	۲ ژوئن ۱۹۸۳ (۱۲ خرداد ماه ۱۳۶۲)

خواهان می بایست قالبهای خاص و مصالح مربوطه آنرا جهت استفاده در ساختمانهای بتونی تولید نماید. قسمت اعظم این مصالح مطابق نیازمندیهای مهندسی خاص ماننا ساخته می شد. بیشترین مواد به اشکال خاص، اندازهها و مشخصات مبتنی بر سیستم متریک موردنیاز جهت منظورهای ویژه ماننا ساخته شده است. مابقی کالاها لوازم یدکی و فرعی است. پس از اینکه کالاها تولید شد، ماننا از پرداخت بهای آنها خودداری ورزید، و بالنتیجه، کالاها حمل نگردید. میزان صحیح خسارات می بایست طبق قوانین ایالت آیووا تعیین شود، که به شرح صحیح مذکور در حکم، قانون حاکم بر قراردادهاست. ایالت آیووا، "قوانین تجارتي متحدا لثـکل" را تصویب کرده است. Uniform Commercial Code.

Iowa Code §§ 554.1101-09, 1963 (61 G.A.) c.413 (effective July 4, 1966) ("U.C.C").

طبق قانون حاکم، ایکانامی فورمز حق دارد بهای قرارداد را، همراه با هرگونه زیان جنبی، از جمله هزینه های معقول جابجا کردن و انبارداری، از ماننا دریافت نماید، " مشروط بر آنکه پس از تلاش معقول نتوانسته باشد آنها را به بهای مناسبی مجدداً به فروش رساند".

مدارک بلامغرضی که توسط رئیس ایکانامی فورمز ارائه گردیده، حاکی است که ایکانامی فورمز بیش از چهار سال تلاش ورزیده تا از طریق تعداد ۴۳ دفتر فروش خود در ایالت متحده و ۱۲ دفتر فروش در خارج، از جمله اروپا، خاورمیانه و آسیا، کالاها را به فروش رساند و حتی برای یافتن خریداران ماننا هم کمک خواسته است البته، ایکانامی فورمز انگیزه تجاری قوی ای برای فروش کالاها داشت؛ چه ماننا به ایکانامی فورمز اطلاع داده بود که دیگر کالاها را قبول نخواهد کرد، و به وضوح برای ایکانامی فورمز ارجح بود که پول نقد در دست داشته باشد تا اینکه کالاهای بفروش نرفته را در انبار نگهداری نماید. نظریه اینکه تلاش مجدانه ای برای فروش به عمل آمده و این تلاش بی ثمر مانده، قانون مقرری دارد که قیمت کامل مندرج در قرارداد در یافت گردد. این واقعیت که هیچکس خریدار کالا نیست، قانع کننده ترین

بقیه (۱) من عمیقاً " نگران این عقب افتادگی هستم. رجوع شود، فی المثل به، مخالفت هوارد ام. هولتزمن با دستورات دیوان مبنی بر اجازه تسلیم اظهاریه های پس از استماع (پرونده های شماره ۳۳، ۸۷ و ۱۷۴)، ثبت مورخ ۲۵ ژوئن ۱۹۸۳ (۳۰ خرداد ماه ۱۳۶۲).

دلیل ممکن براینست که در حال حاضر کالاهای هیجگونه ارزش تجاری ندارند. فی الواقع، حتی اینطور به نظر می رسد که کالاهای ممکن است به جای نفع یک با اقتصاد بیسردوش خواهان باشد.

علاوه بر ارزش قرارداد دوزیانه های جنبی، خواهان از تاریخ نقض، استحقاق دریافت بهره بر اساس نرخهای بانکی جاری را دارد. با توجه به ارقام و آمار منتشره در مورد نرخ بهره طی مدت بیش از چهار سال که شامل دوره هائی با نرخ بهره بسیار بالاست، نرخ متوسط ۱۵ درصدی که خواهان مطالبه می کند غیر معقول نیست. در حقیقت، در ادعاهای متقابل متعددی، طرفهای ایرانی معمولاً ۱۸ درصد بهره و حتی گاهی تا ۱۹ درصد بهره مطالبه کرده اند. (۲)

در دادخواست، مبلغ ۲,۶۸۹,۷۸۲ دلار بابت ارزش قرارداد و هزینه های جابجا کردن، علاوه بر هزینه های انبارداری و بهره، از تاریخ اتمام تولید تا ۳۱ اکتبر ۱۹۸۱ (۹ آبانماه ۱۳۶۰)، مطالبه شده است. علاوه بر این، در دادخواست، پرداخت هزینه های انبارداری و بهره از تاریخ ۳۱ اکتبر ۱۹۸۱ (۹ آبانماه ۱۳۶۰) تا

(۲) رجوع شود، فی المثل، به: ادعای متقابل سازمان صنایع هواپیمائی ایران در پرونده شماره ۱۵ (شعبه یک) که ضمن آن ۱۸ درصد بهره مطالبه شده است. آقای اصغر فخریه کاشان در نامه ای که در تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۳ (۲۹ دیماه ۱۳۶۰) به شت رسیده خطاب به آقای لاگرگرن رئیس دیوان در رابطه با همین پرونده، اظهار داشته است:

در پاسخ به سوال دیگر آقای رئیس در باره ماخذ ۱۸ درصد، اینجا نسبت خاطر نشان کردم که خواننده اصلی باید به این مطلب پاسخ دهد. مع هذا، اضافه نمودم که نرخ بهره شاید بر اساس سود احتمالی محاسبه شده که خواننده می توانسته است در صورت اجرای صحیح قرارداد، و لذا عدم احتیاج به طرح ادعای متقابل، طبق عرف عادی تجاری و بانکی، به دست آورد.

رجوع شود همچنین به: ادعای متقابل وزارت راه و ترابری در پرونده شماره ۱۲۲ (شعبه سه) با ادعای ۱۸ درصد بهره، ادعای بانک مرکزی ایران در پرونده شماره ۲۸۶ (شعبه دو) با ادعای ۱۹ درصد بهره بر مبنای جدول نرخ بانک ملی ایران، شعبه لندن (فهرست یا د شده گویا بوده اما به هیجوجه جامع نیست).

تاریخ پرداخت مدعا به (۳)، مطالبه گردیده. من این مبلغ اخیراً ۳۸۹،۸۴۴ دلار محاسبه کرده ام. با این حساب، خواهان کلاً ۳،۰۷۹،۴۵۹ دلار خسارت از ما نا مطالبه می کند.

معهدا، من معتقدم که نباید حکم به پرداخت مبلغ کامل مورد مطالبه داد، بلکه مبلغ خسارات باید، با توجه به عوامل زیر به میزان ۳۱۳،۴۳۵ دلار کاهش داده شود.

(یک) مبلغ ۲۰۰،۰۰۰ دلار بابت اذیت و آزار ۴۰۸،۵۹۱ دلار ادعای با بیست هزینه های جایگزین و انبارداری کسر شود. ایکانا می فورمز مبالغی را مطالبه می کند که حساب ادعای خود هزینه های "استاندارد" خودش بوده، در حالیکه هیچگونه مدرک و سندی درباره عرف استاندارد خود ارائه ننموده است (معدّلک، باید توجه داشت که ما نا هرگز به ارقام هزینه های خواهان اعتراضی نکرده، و شاید دلیل عدم ارائه مدرک توسط خواهان نیز همین باشد). به هر حال من لازم می دانم که میزان خسارات در این مورد بابت ۲۰۸،۵۹۱ دلار کاهش داده شود، یعنی مبلغی که بدون هیچگونه بحثی بابت جایگزین کردن کالاهائی با این حجم زیاد و نگهداری آنها به مدت بیش از ۴/۵ سال، معقول و منطقی است.

(دو) مبلغ ۷۱،۷۵۰ دلار از بهره منظور در حکم باید کسر شود، چه بنظر من بهره نه از تاریخ تکمیل تولید طبق ادعا، بلکه ۹۰ روز پس از آن، باید محاسبه شود. زیرا نمی توان گفت که نقض قرارداد توسط ما نا بطور قطع از لحظه اتمام تولید به وقوع پیوسته است. (۴)

(۳) مبالغ قیمت قرارداد، هزینه های جایگزین و انبارداری در رابطه با هر یک از پنج فقره قرارداد منعقد شده با ما نا تحت عنوان "واقعیات و اظهارات" در ضمن حکم آمده و احتیاج به تکرار آنها در اینجا نیست.

(۴) همچنین، در رابطه با محاسبات بهره، من با این اظهار در حکم موافق نیستم که بهره هزینه های جایگزین و انبارداری به دلیل اینکه "این هزینه ها از خود قراردادها مستفاد نمی شود" بابت تاریخ ثبت ادعا، و نه تاریخ نقض قرارداد، تعلق گیرد. قانون ایالت آیوا مقرر می دارد که جبران خسارت "باید بنحوی به عمل آید که طرف متضرر را در چنان وضعیتی قرار دهد که اگر طرف دیگر کاملاً به تعهداتش عمل می کرد،

(سه) مبلغ ۴۱،۶۸۵ دلار باید از رقم ۵۹،۵۰۳ دلار کسر شود. رقم اخیر با بستن "C. & F Iran" (قیمت کالا با اضافه هزینه حمل) در رابطه با محمولاتی مطالبه شده که ناخدای کشتی از حمل آنها به مقصد ایران به علت مشکلات تخلیه بار در زمان انقلاب، خودداری کرده بود. از صورت حسابی که ارائه شده چنین برمی آید که ایکانامی فورمز بابت حمل کالاهای بندرو بالعکس در داخل آمریکا هزینه‌های متحمل شده که باید در حکم در نظر گرفته شود، لیکن هزینه حمل دریائی نمی تواند در حکم منظور گردد، چه معلوم نیست که واقعا "چنین هزینه‌های متحمل شده بوده است."

از اینرو، به نظر من خسارات قابل پرداخت به ایکانامی فورمز توسط مانا باید ۲،۷۶۶،۰۲۴ دلار باشد. در حالیکه، بجای آن در حکم فقط ۱،۵۰۰،۰۰۰ دلار منظور شده است. در حکم اظهار شده، که کل مبلغ ۱،۵۰۰،۰۰۰ دلار "بطور منصفانه" تعیین شده و هیچگونه شرحی درباره طرز محاسبه خسارات ارائه نگردیده است.

واقعیتها وقانون روشن هستند. در چنین اوضاع و احوالی هیچگونه نیازی به توسل به "انصاف" جهت تعیین رقم کلی خسارات، به شرحی که در حکم عمل شده، نیست و هیچگونه توجیهی برای بی توجهی به اصول جبران خسارات قراردادی بموجب قانون آیوا، که حکم بدرستی آن را حاکم بر این معاملات می داند، وجود ندارد. در هر صورت، حتی اصول انصاف حقوق بین الملل "به شخصی قاضی اجازه نمی دهد که صرفاً" زبیشداریهای شخصی خود متابعت نماید، و چنین پیشداوریهای نباید برای متزلزل کردن اصول مسلم حقوقی اعمال گردد". ام. هودسن، دیوان دادگستری بین المللی ۱۹۴۲-۱۹۲۰ (۱۹۴۳) ۶۶۷. M. Hudson, The Permanent Court of International Justice 1920-1942 617 (1943).

این امر به ویژه در دیوانی صادق است که به موجب معاهده‌ای که به ما موریت داده "به کلیه دعاوی بر اساس احترام به قانون رسیدگی کنیم" (ماده پنج بیانیه حل و فصل دعاوی)، تاسیس گردیده است.

بقیه (۴) به آن وضعیت دست می یافت". (U.C.C. §1-106). بنا بر این، مانا بهره کلیه خسارات جنبی را از تاریخ وقوع آنها باید بپردازد، چه فقط بدین طریق است که می توان خواهان را "در وضعیتی قرارداد که در صورت اجرای کامل تعهدات (توسط مانا) پیدا می کرد".

در حکم پرداخت ۶،۰۰۰ دلار خسارت توسط شرکت سهامی ساختمان سدوتاسیسات آبیاری ("سابیر") به ایکانامی فورمز، منظور شده است. اگرچه، با محاسبه دقیق خسارت، رقم کمی بالاتری به دست می آید، با اینحال تفاوت، چندان قابل توجه نیست.

همچنین، به نظر من طبق مواد ۳۸ و ۴۰ قواعد دیوان خواهان مستحق دریافت هزینه ها و حق الوکاله است. در حکم مبلغ ۱۰،۰۰۰ دلار بابت هزینه ها منظور شده، اما چیزی بابت حق الوکاله در نظر گرفته نشده است. خواهان حق الوکاله را مطالبه نموده و تعیین میزان آنرا صریحا "به دیوان واگذار نموده است. به نظر من مبلغ ۲۵،۰۰۰ دلار بابت حق الوکاله مبلغ مناسبی می بود.

بخش سوم

بنا به دلایل مذکور در فوق، اینجانب با "نتیجه گیری" حکم صادره در این پرونده که در قسمت چهارم آن آمده، موافقم.

لاهی، به تاریخ ۲۰ ژوئن ۱۹۸۳ برابر با ۳۰ خرداد ماه ۱۳۶۲.

هوارد ام. هولتزمن